

Wojciech Pestka, „Bezsenne”, Lublin 2021

„Matematyk z wykształcenia, rolnik z przymusu, literat z wyboru. Świadoma decyzja, by choć na chwilę oddać się literaturze wbrew niesprzyjającym okolicznościom, przywodzi na myśl innego autora, który mowie wiązanej poświęcał tylko czas cudem zdobyty. Tadeusz Kijonka pisał, że *czas dla poezji jest czasem kradzionym*¹. Ten aspekt biografii autora *Syropu z kocimiętki* wydaje się podobny do historii nieżyjącego już niestety założyciela miesięcznika społeczno-kulturalnego *Śląsk* – Pestka również wykłada dla liryki nieliczne chwile między codziennością, obowiązkami, przygotowaniem tłumaczeń, artykułów i reportaży. Przecież mówiąc o sobie jako o *poecie od święta*, podnosi rangę pisania wierszy, ich tworzenie nie jest zwyczajną codzienną czynnością, jest uświęcone, namaszczone, wymaga wyjątkowych okoliczności, może natchnienia, a na pewno spokoju, skupienia i odpowiedniej chwili. Zwrot *od święta* może sugerować okazjonalność, ale z pewnością nie spłyca, nie banalizuje wykonanej rzeźby w słowie”.



Edyta Antoniak-Kiedos

Więcej [Edyta Antoniak-Kiedos „Matematyka królową nauk. Poezja królową życia? O twórczości Wojciecha Pestki” w: „Szkiecownik. O pisarzach lubelskich” red. Zbigniew Włodzimierz Fronczek]

Wojciech Pestka – od święta poeta, na co dzień prozaik, scenarzysta, tłumacz. Z wykształcenia matematyk, rolnik z przymusu, literat z wyboru. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Laureat Ogólnopolskiej Nagrody Literackiej im. Bolesława Prusa (2013), Międzynarodowej Nagrody Literackiej Mikołaja Gogola (Ukraina 2013), Międzynarodowej Nagrody Literackiej im. Hryhorija Skoworody (Ukraina 2012), Nagrody Marszałka Województwa Mazowieckiego (2010). Uhonorowany „Medalem 700-lecia Miasta Lublin” (2018), brązowym medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2017), medalem „Za Wierność Przesłaniu Poety” (Ukraińska Fundacja Kultury, 2015), odznaczeniem honorowym „Zasłużony dla Kultury Polskiej” (2013). Ma w dorobku szereg publikacji książkowych w dziedzinie poezji, prozy, tłumaczeń z języka ukraińskiego oraz scenariuszy dla filmu i teatru.

1 *Czas dla poezji jest kradzionym*, z T. Kijonką rozmawiała K. Chmielowska, „Wieczór” 1997, nr. 19, s. 11.

Wiersze: „Histeria” (Kraków 2017); „Spacer po linie – Мандрівка ливною” (z Anną Bagrianą, Lwów 2008, Ukraina); „Dziesięć wierszy dla Grosza” (Lublin 2005, tłum. rosyjskie „Стихи для Грошки”, Moskwa 2013, tłum. ukraińskie „Сніданок з Гамлетом”, Łuck 2016) – nagroda główna w konkursie Oddziału Lubelskiego Stowarzyszenia Pisarzy Polskich; „Miasto” (Częstochowa 1976); „Zwykła rozmowa” (Częstochowa 1976). Proza: „Diabelska maszyna do szycia” (Kraków 2020); „Gdyby Polacy nie byli Polakami” (Kraków 2019); „Mój mąż frajer” (Kraków 2017); „Долины под снегом” („Doliny pod śniegiem”, z Siergiejem Morejno, Moskwa 2015); „Powiedzcie swoim” (Kraków 2013); „Jak mało... ks. Józef Gacki (1805–1876)” (zarys biografii, Radom 2012); „Do zobaczenia w piekle” (Warszawa 2009, wyd. drugie – Kraków 2019, tłum. ukraińskie „До побачення в пеклі” Lwów 2012, tłum. rosyjskie „До свидания в аду”, Moskwa 2019, tłum. białoruskie „Да сустрэчы ў пекле”, Mińsk 2020) – nominowana do Nagrody im. J. Mackiewicza za 2010; „Ballada o żyletce” (Warszawa 2009). Tłumaczenia: Wasyl Słapczuk „Księga zapomnienia” (Kraków 2014); Wasyl Słapczuk „Kobieta ze śniegu” (z Iwoną Wasilewską, Lublin 2012); Pawło Szczyrycia „Uobecnienie legendy – Напомнення легенди” (z Iwoną Wasilewską, Kijów 2010, Ukraina); Anna Bagriana „Wyśnij mnie” (Częstochowa 2008). Scenariusze dla filmu i teatru: „Syrop z kocimiętki” (2019, monodram); „Klecha” (2017, fabularny, na motywach powieści „Powiedzcie swoim o wydarzeniach radomskich 1976”, współautor); „Leo zawodowiec” (2015, dokument), „Na powierzchni lustra. Trzy razy pięć” (Ryga 2012, z Majrą Assare i Siergiejem Morejno, nagranie studyjne).

Publikacja ukazała się w serii Książki Duma Lublina – Lubelska Biblioteka Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Powstała dzięki wsparciu finansowemu Instytutu Literatury w ramach Tarczy dla Literatów.